

לֹא סִים לُזָן, אַתָּה מֶטְרוֹנִיתָה בַּתְקֹנֶה, וַיְתִיבַת קְמִיה
 ועד שלא סיימ ז"א לברא לאוותם שדים ורוחין, את הגוף שלחן בני אדם באה השכינה
 בכל תיקונה כי נכנסה שבת המלכה, ولكن באה השכינה וישבה לפני ז"א שלמה בפרצוף
 שלם, ומוקשחת יפה בכל תשתייה. **בְשֻׁעַתָּא דִיתִיבַת קְמִיה, אַנְחָ לُזָן**
לֹאִינּוֹן בְּרִיאָן, וְלֹא אֲשַׁתְלִימֹו ובשעה שישבה לפניו פנים בניהם הניח
 ועוז ז"א את אותם הבריות של אותו החיצונים, ולא נשלמו לברא להם גופים ונשארו חסרים
 מהגוף. **כִּיּוֹן דְמֶטְרוֹנִיתָה יִתְבַת עִם מְלֵבָא,** (דף קמ"ג ע"א)
וְאַתָּחֶבְרוֹ אֲפִין בְּאֲפִין, מְאָן יִיעַל בִּינִיהָן, מְאָן הוּא
דִּיקְרָב בְּהַדְיִיחָו ואומר, ואfillו שהזوج של זו"ן הוא רק בחוץ הלילה, והיה יכול
 ז"א לברא להם גופים, בכל זאת כיוון שהשכינה כבר ישבה עם המלך וישבו ונתחברו פנים
 בפנים, אףfilו שהם עדין בלבד מ"י יכול להכנס בינם, יותר מזה מי בכלל יכול להתקרבות
 אליהם הרי הור הקרב יומת. (**בְּגִין בְּדַסְתִּימָא דְמַלָּה** ומפני שבלי שבת
 יש יהוד דזו"ן פנים בפנים אחר חצות, لكن סוד הדבר הוא שהזוג מליל טבילה **עוֹנָתָן**
שֶׁל תַּלְמִידִי חֶכְמִים דִיְדָעֵין רְזָא דְנָא מִשְׁבָת לְשָׁבָת).
 מצות עוננה של תלמידי חכמים שירודעים הסוד הזה, שהיחוד של המטרוניתא בליל שבת אחר
 חצות, עריכה להיות עונתן ג"כ בליל שבת בחוץ כדי להמשיך נשמות קדושות מהיהود
 הקדושים של זו"ן **וּבְדַסְתִּימָא אַתָּחֶבְרוֹ, אַתָּבְסָמוֹ דָא בְּדָא** וכאשר התהברו
 זו"ן פנים בפנים בחוץ דليل שבת נמתקו זה בזה, כי הנק' מעלה מ"ן בחינת גבורות, זו"א
 מורה מ"ד חסדים ונמתקים הגבורות בחסדים. **יְוָמָא דְכָלָא אַתָּבְסָם בִּיהָ**
 ולא רק הגבורות דנו"ק מתחשומות ביום שבת, אלא يوم שבת הוא יום שכל העולמות נמתקים

ההימוד

בו. וּבָנֵין בְּהִזְרֹן אֶת-בְּסֶמוֹ דִּינֵין דָא בְּדָא, וְאַתְּתִּקְנוּ עַל-אַיִן
וַתְּתַפְּאַיִן וְלֹכֶן עַל יְדֵי יִהּוָדָה נִמְתְּקָעוּ הַדִּינִים זֶה בָּזָה, וְנִתְּקָנוּ הַעוֹלָמוֹת הַעֲלִיוֹנִים שֶׁהָם
עוֹלָם הַאֲצִילָה, וְהַתְּחִתּוֹנִים שֶׁהָם בְּרִיאָה יִצְרָה וְעִשָּׂה.

שורש נשמות קין והבל

וְתַּאֲנָא בְּצִנְיעוֹתָא דְסִפְרָא ולמדנו בספר המוציאע, **בְּעָא עַתִּיקָא**
קְדִישָׁא לְמִיחּוֹזִי, אֵי אֶת-בְּסֶמוֹ דִּינֵין שרצה עתיקה קדישה
שהוא א"א לראות אם נמתקו הדינים, כלומר אם נתחרבו המ"ז דנוק' שלו בקל' כי בערב
שבת בראשית כאשר חטא אדם הראשון בעז הדעת ונמשך מזה שנודוג ביום חול, גרים
שباءותו ומן יהיה יהוד בז"ן רק לפיה שעיה, והוא כפי ערך התפילת שהתפלל והמצוות שעשה,
שגרם תיקון בעולמות והאם תיקון כל המ"ז דנוק' שלו בקל' ונתבטלו כל הקליפות קודם
השבת, או שנאמר שהיה יהוד רק בגין אדם הראשון עשה זהוג ולא בגין שהוא עליית
מ"ז וכו', **וְאַתְּדַבְּקוּ תְּרִין אֵלֵין דָא בְּדָא, וְנַפְקֵחַ מִסְטָרָא**
דְּנוֹקָבָא דִּינָא תְּקִיפָא (זכבר) ונתיחדו ונבדקו שנים אלו שהם פרצופי ז"ן וזה

אור הרשב"י

למעלה והולידו נשמה קין והבל, והנה בכל
יוון ציריך מ"ד הם ה"ח, וציריך מ"ז הם ה"ג,
וכאן הייתה מפת המ"ד נ' נברות, ונם הנוק'
לקחה ה"ג המ"ז מלאה, ונודונה עם ז"א שנתן
בה מ"ד נ' נברות פחות שליש, ונולד קין
בכל מה' נברות פחות שליש, ונמצא כולם
נברות.

(זכבר) במכואר בשער הפסוקים (פ' בראשית
יא), כי חטא ארדה' גרם שדעת דז"א ירד עד
הזהה, ועיי' נתרפשו נ' נברות תחתנות בנה"י
דז"א קודם התפשטות החסדים ונשארו הה"ח
וב' נברות עליונות מכוסים, ונודע שקין והבל
נולדו אחר חטא ארדה' (כזהר פקדוי רל"א).
והיפך ש"ס סנהדרין לה), ואו נודונו נ"ב ז"ן
נברות.

ההימוד

בזה בערב שבת מקודם שבת בראשית מפני זוגו של אדם הראשון, ובמיון שלא נתררו המ"ז לغمרי לבן יצא מהצד דיני הנוק' נשמת קין שהיתה דין קשה, (دلא יכיל עלמא למסבל) **הכתיב** והוראה שקין היה מטרא דנוק' שכותוב, (בראשית ד) **והאדם ידע את חיה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי וכו'** הרי ותلد את קין בלשון נקבה, ולא נאמר וילד את קין כמו שכותוב אצל "שת" שנאמר בו וילד בצלמו כדמותו. **ולא הוּה יָכַל עַלְמָא לִמְסָבֵל, מִשּׁוּם דְלֹא אָתַּבְסִמְתָּ** ולא היה העולם יכול לסייע הגבורות הקשות, מכיוון שלא נתמקו הדינים והగבורות של הנוק' בחמשה חסדים זו"א, כי עדין לא נתפשו החסדים בו"א, **וחוויא תקיפה אטיל בה זוחמא דדיןא קשייא** והנחש החזק והתקיף הטיל בה זהמא של דין קשה, כי באשר ישראל חוטאים ועולה הפגם למעלה בטוד החכללות אליהם אחרים באלה"ם קדושים המקיפות את היסוד, וא"ב הנחש הוא אלהים אחרים הנחוצים בנוק' קדישא, **ובגין פך לא הוּה יָכַל לְאָתַּבְסִמְתָּ** וכן לא הייתה יכולה הנוק' להתבשם ולהתמקם מרוב הגבורות שהיו לה. **וכך נפיק דא קין מסטר דנוקבא, נפק תקיף קשייא** וכן באשר יצא נשמת קין מצד הנוק', ללח הגבורות דנוק' וכן יצאה קשה וחזקה מצד הדינים שבו, **תקיף בדיןוי, קשייא בדיןוי** וזה חזק בדינים שלו וקשה בדינים שלו. **בין הנק', אֲתַּחְלָשָׁת וְאֲתַּבְסִמְתָּ** והנה כיון שנולד ויצא קין לאור העולם נחלשה הנוק', כי נחלשו גבורותיה שלקחם קין כולן וכן נתמקו דיןיה. **ברור דא, אפיקת אחרא בסימא יתר** ואחר לידת קין הוצאה נוק' בן אחר שהוא נשמת הבל שהיתה ממוקדת יותר, וכדי להוליד את הבל העלה הנוק' ה' חסדים שלקחה

הלימוד

בחלואה מלאה וכו', ולכן יצא הבעל רוכו חסדים, **וְסַלִּיק קָדְמָאָה דְּהֹהֶה תְּקִיפָּא קְשִׁיא** ועלה ונוגבר הראשון שהוא קין על הבעל, מכיוון שקין היה תקיף וחזק ממנו, **וְכָל דִּינֵין לֹא אַתְּעָרְבוּ** (ס"א אתערעו) **קְמִיה** (ס"א וכל דיןן לא אתערו) **עַמִּיה** וauseפ' שגם להבעל היו גבורות ודינים, בכל זאת הדינים של בעל לא נתחזקו לעמוד לפניו.

תְּאַחֲזֵי, מַה בְּתִיב בא וראה מה כתוב, (בראשית ד) **וַיַּהַי בְּהִיוֹתָם בְּשָׂדָה** ולא כתוב בהיותם לבדם. **בְּשָׂדָה: דְּאַשְׁתְּמוֹדָע לְעִילָּא.** **בְּשָׂדָה רָאָקְרִי שָׂדָה דְּתִפְוָחִים** וכן אמר חז"ר שבא ללמד לנו שמדובר בשדה הנודע למעלה, שהיא בחינת מלכות שנקראת שדה תפוחים שהוא נוק' דז"א, שכן והבעל נשרים בנוקבא קדישא, כי כולם בחינת דין וגבורות, ובא ללמד שהדינים של קין התבגרו על של בעל ולכך הרגו. **וַנֵּצֶח הָאֵי דִינָא לְאַחֲזָה,** משום **דְּהֹהֶה קְשִׁיא מְפִיה,** **וְאַכְפִּיה** **וְאַטְמְרִיה** **תְּחֻזְתִּיה** ונצח זה הדין שהוא שורש קין לדיני אחיו בעל, והוא שחדינים של קין היו קשים וחזקים مثل בעל, וכפה אותו והטמינו תחתיו. **עַד דְּאַתְעָר בְּהָאֵי קְרִשָּׁא בְּרִיךְ הָזָא,** **וְאַעֲבָרִיה מְקִמִּיה** עד שהתעורר כביבול הקב"ה בקנאותו, שראה שאין העולם יכול לסבול הדינים הקשים הללו, והעביר ועקר את שורש קין והగבורות השיטיכים לכאן, שלא תהיה לו שליטה עליהם. **וְשִׁקְעֵיה בְּנוֹקְבָא דְּתִהְזּוֹמָא רְבָא** ושיקע ונתן אותם בנקב של התהום הגדול, שהוא הבינה של קל' נוגה שהוא שורש הקל'. **וְכָלְיל לְאַחֲזֵי בְּשִׁקְוֹעָא דִימָא רְבָא** וכל קין את נשמתו אחיו בעל שתהיה שכוועה